

ת"פ 1924/02/15 - מדינת ישראל - תביעות נגב נגד ע א מ

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 1924-02-15 מדינת ישראל נ' א מ (עציר)
תיק חיצוני: 0-3450-20150-0293

בפני כבוד השופט דניאל בן טולילה
מאשימה מדינת ישראל - תביעות נגב ע"י ב"כ עו"ד זילברמן
נגד
הנאשם ע א מ (עציר) ע"י ב"כ עו"ד כנען

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים.

על פי המתואר בכתב האישום המתוקן, במועדים הרלוונטיים היו הנאשם והגב' פ א פ (להלן: "המתלוננת") נשואים זה לזו מזה כארבע שנים ולהם שלושה ילדים. בתאריך 28.1.15 בסמוך לשעה 20:00 בביתם ב... במהלך וויכוח שהתגלע בין בני הזוג תקף הנאשם שלא כדין את המתלוננת בכך שנטל מקל של מטאטא והכה באמצעותו את המתלוננת ברגלה.

המתלוננת הלכה לבית הורי הנאשם הגרים בסמיכות, ונטלה את הטלפון על מנת להתקשר להוריה, אולם הנאשם הלך בעקבותיה ולקח את הטלפון מידיה תוך שאיים עליה שאמר לה שיהרוג אותה. בהמשך אמר למתלוננת שתשוב לביתם.

בעת ששבה המתלוננת דרש הנאשם ממנה שתשב על הרצפה, או אז תקף אותה שלא כדין בכך שהכה אותה באמצעות ידיו. כתוצאה מהמעשים המתוארים לעיל נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בשפתה וברגלה.

טיעוני הצדדים:

ב"כ המאשימה בטיעוניו בכתב, הפנה לחומרת מעשיו של הנאשם אשר הכה את המתלוננת באמצעות מקל. עוד הפנה לכך שלאחר התקיפה הראשונית הנאשם אינו חודל ממעשיו הולך אחר המתלוננת אשר מבקשת עזרה ומאיים עליה איום בהמשכו הכאתה של המתלוננת פעם נוספת לאחר שהורה לה לשבת על הרצפה. בגין כל אלה סבורה המאשימה שיש לקבוע מתחם עונש הנע בין 14 ל- 24 חודשים מאסר בפועל ולקבוע את עונשו ברף הבינוני של המתחם.

ב"כ הנאשם מנגד סבור כי מבלי להקל ראש במעשי הנאשם אין המדובר במעשים המצויים במדרג הגבוה של עבירות האלימות. מדובר באירוע נקודתי שנמשך על פני מספר דקות ולא הצריך כל טיפול רפואי. המדובר בבני זוג החיים יחדיו מספר שנים והמתואר בכתב האישום מהווה חריג להתנהלותו של הנאשם. הנאשם צעיר בגיל ומכלכל את בני המשפחה לרבות סיוע לאמו. הסכסוך החל לאחר שהמתלוננת פתחה חשבון בפייסבוק, שנצפה על ידי אנשים שונים ובאופן שאינו מקובל במגזר אליו משתייכים המתלוננת והנאשם. ברצונו של הנאשם לאחות את הקרעים ולהמשיך לחיות עם בת הזוג. הנאשם הודה, חסך זמן שיפוטי יקר. הנאשם עצור תקופה ארוכה וניתן להסתפק בתקופה זו בלבד. הנאשם מצדו הביע חרטה על מעשיו, הביע את רצונו לחזור ולחיות בקרב בני משפחתו וילדיו. לדבריו המתלוננת מוכנה שיחיו יחדיו.

דין והכרעה:

במעשיו האמורים לעיל, פגע הנאשם בערכים המוגנים שעניינם שמירה על שלווה נפשה, כבודה ושלמות גופה של המתלוננת. כך גם יש במעשיו לפגוע בערך של שלמות התא המשפחתי. אלימות במשפחה בכלל, וכלפי בת זוג בפרט, היא תופעה מכוערת וחמורה. יש בה משום פגיעה באושר התא המשפחתי, שהוא המקום בו אמור אדם להרגיש הבטוח ביותר ויש בו ניצול של פערי כח בין הצדדים.

על החמורה בעבירות אלה ר' רע"פ 8279/08 חג'אזי נ' מדינת ישראל:

"תופעת האלימות בתוך המשפחה היא תופעה חמורה, ובמיוחד כאשר מדובר בגברים המכים את בנות זוגן, החשופות לאלימות נפשית בביתן הן, דווקא מצד אלו הקרובים להם ביותר".

ור' גם דברי כב' השופט עמית בע"פ 669/12, עמאל נ' מדינת ישראל;

"קשה להלום כי בישראל של המאה העשרים ואחת, עדיין רווחת התופעה של אלימות במשפחה, ובמיוחד אלימות נגד בת זוג, משל הייתה רכוש וקניינו של הבעל. כל זאת, תוך ניצול פערי כוחות פיזיים, לעתים תוך ניצול תלות כלכלית ורגשית של בת הזוג, ותוך ניצול העובדה שהדברים מתרחשים בין כתלי הבית כשהם סמויים מן העין. התופעה מעוררת שאט נפש וסלידה, והענישה בעבירות אלה צריכה לשקף את המימד המחמיר של עבירות אלימות במשפחה, תוך הכרה בעוול ובנזק הנפשי או הפיזי שנגרם לבת הזוג ובפגיעה בכבודה (ע"פ 4875/11 מדינת ישראל נ' פלוני בפסקה 12 (לא פורסם, 26.1.2012); ע"פ 322/12 מדינת ישראל נ' פלוני (לא פורסם, 18.4.2012))."

בדומה לעבירות רבות בקובץ הפלילי ניתן למצוא קשת רחבה של עונשים החל בעונשים צופי פני עתיד ועד לעונשי מאסר ממושכים של מספר שנים. לצד האמור לעיל, ובבחינת "השדרה המרכזית" מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות בכגון דא נעה בין מספר חודשי מאסר ועד תקופה המגיעה לכדי שנה וחצי.

על דרך הכלל, הפרמטרים העיקריים אשר בית משפט שת ליבו אליהם נוגעים לעוצמת האלימות, לרבות האם נעשה שימוש בנשק חם או קר, תוצאות האלימות, תוצאות האלימות, תדירותה והמשכיותה, וכן נסיבות והרקע לביצוע העבירה. **ביחס לכך ר' בין היתר: ברע"פ 8323/12 שוקרון נ' מדינת ישראל ברע"פ 6821/08 מסרי נ' מדינת ישראל (18.8.08), ת"פ (מחוזי - ב"ש) 37624-01-13 מ"י נ' ד מ, (28/10/2014); ת"פ (ראשל"צ) 26002-02-13 מ"י נ'**

פלוני (5.6.14). בעבירות איומים מדיניות הענישה נעה בין עונשים צופי פני עתיד ועד 12 חודשים מאסר בפועל. בעבירות אלו בית משפט שת ליבו בין היתר לטיב האיומים, נסיבות השמעתן, מיהות המאיים ומיהות המאויים, מטרת האיומים, האם נלוו לאיומים עבירות נוספות או נעשו פעולות לצורך מימושן.

מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים משמעותית. המדובר באליומות אשר גם אם אינה נמצאת במדרג הגבוה של עבירות בכגון דא, בוודאי שאין לומר שזו נמצאת במדרג הנמוך. הנאשם תוקף את המתלוננת באמצעות מקל של מטאטא, ומכה באמצעותו את רגלה. המדובר במעשה אליומות אשר גרמו לחבלות של ממש הן בשפתה של המתלוננת והן ברגלה.

אכן מדובר באירוע אחד, יחד עם זאת אין המדובר באירוע אליומות קצר או מעידה רגעית. הנאשם יכול היה לחדול ממעשיו בשלב שבו המתלוננת עזבה את ביתו, אולם כפי שנלמד, זה היה כעוס וסבר שהמתלוננת טרם "למדה את הלקח" ועל כן הולך בעקבותיה ומונע ממנה להזעיק עזרה שעה שנוטל ממנה את הטלפון באמצעותו ביקשה להתקשר להוריה. לא זו בלבד הרי שבשלב זה מורה לה לחזור לביתה ומענישה.

כפי המפורט בסעיף 8 בעובדות כתב האישום הנאשם דורש מהמתלוננת שתשב על הרצפה ואז מכה אותה באמצעות ידיו. אין לראות את דרישה זו של הנאשם שהמתלוננת שתשב על הרצפה טרם הכאתה כאקט משפיל גרידא, אקט המלמד על אופן בו תופס הנאשם את בת זוגו משל הייתה רכוש. נקל לשער את אשר חשה המתלוננת בעודה מוכת בביתה על ידי מי שאמור להגן ולסייע לה.

מטיעוני הצדדים עולה שהרקע למעשיו של הנאשם הייתה העובדה שהמתלוננת פתחה דף בפייסבוק למורת רוחו של הנאשם. בהקשר לכך יש לומר בקול ברור כי אין, ולא יכולה להיות הצדקה לאלימות מכל סוג, אפילו פלוני או פלונית פועלים בניגוד למקובל במגזר אליו הם משתייכים. לא נגרמו למתלוננת חבלות חמורות, אולם מעשים כדוגמת מעשיו של הנאשם יכולים להביא לתוצאות קשות יותר.

מכל המקובץ לעיל, הנני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בגין מעשיו של הנאשם נעים בין 10 ל- 28 חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם סבורני כי מן הראוי שזה יהיה בחלקו הנמוך אם כי לא בתחתיתו. לקולא, תילקח בחשבון הודאתו של הנאשם אשר יש בה כדי לחסוך בזמן שיפוטי יקר, ומשום נטילת אחריות. לא למיותר להוסיף כי הנאשם הודה הגם שהיה מודע לקשיים של המאשימה לדאוג להתייצבותה של המתלוננת. הודאה זו מגלמת בתוכה גם את אותה הבעת חרטה ורצון של הנאשם לשקם את מערכת היחסים עם המתלוננת כפי שהביע זאת בעצמו בטיעוניו לעונש.

הנאשם צעיר יחסית בגיל במועד גזר הדין היה נטול הרשעות קודמות. יחד עם זאת, יצוין כי בחודש מאי 2015 נגזרו עליו 3 חודשים מאסר בפועל בגין עבירות נשק (החזקת אקדח) משנת 2012 במסגרת ת"פ 12-01-28593 ובנוסף נגזר עליו

בת"פ 42808-10-14 עונש צופה פני עתיד בגין אחזקת רכב החשוד כגנוב.

בתיק זה לא התבקש תסקיר שילמד על מכלול מאפייניו של הנאשם, מכאן גם אין ללמוד על כך הליך שיקומי שעבר הנאשם או פוטנציאל שיקומי שיצדיק חריגה מטה ממתחם העונש ההולם אותו קבעתי. בהעדרו של הליך טיפולי ועל רקע הסתבכויותיו בפלילים במגוון עבירות, יש מקום לתת משקל גם להרתעת היחיד.

יצוין כי דבריו של הנאשם לעונש לפיהם מקרה זה לא יישנה נוכח כך שדיבר עם המתלוננת וזו לא תפתח יותר דף פייסבוק, מעלים חשש שזה עודנו מטיל את האחריות על המתלוננת ולא מבין את הפסול בהתנהגותו. כך גם יש לתת משקל מה לשיקולי הרתעת הרבים נוכח נפוצותן של העבירות בהן הורשע הנאשם.

סוף דבר, מכל המקובץ לעיל, הנני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 12 חודשים מאסר בפועל שימנו מיום מעצרו 29.1.15.
 - ב. 5 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של יעבור עבירות אלימות מסוג עוון או עבירות איומים.
 - ג. 10 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות אלימות מסוג פשע.
- זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, 04 אוגוסט 2015, במעמד הנוכחים.